

gereformeerd *appèl*

Loslaten

Lot's vrouw in de schijnwerpers

Wie kent niet de bekende geschiedenis van de dramatische vlucht van Lot en zijn vrouw uit het gebied van Sodom en Gomorra. Tegen het gebod van God in keek de vrouw van Lot om en zij werd een zoutpilaar. De plaats waar zich dit drama voltrok wordt gesitueerd even ten zuiden van Ein-Bokek, nu een bekende badplaats aan de Dode Zee. Men zegt de contouren van een menselijke gedaante te hebben gelokaliseerd en het verhaal zegt dat die gedaante de vrouw van Lot is. Bij een bezoek aan dat gebied werd mij verteld dat sinds kort deze gedaante 's nachts door schijnwerpers wordt aangelicht. Als je dit hoort roept dat onwillekeurig vragen op. Hoe weet men zo zeker dat die gedaante de vrouw van Lot is? Is dit geen propaganda met het doel meer toeristen te trekken? Wie heeft dit geregisseerd? Deze laatste vraag boeit misschien wel het meest. Wie heeft hier de regie? Zou het misschien God zelf zijn die, zonder dat zij het weten, mensen inschakelt om de schijnwerpers te zetten op de ernstige gevolgen van ongehoorzaamheid?

Omzien en omzien is twee

Wat heeft ons de geschiedenis van Lot's vrouw eigenlijk te zeggen. Mogen wij niet eens omzien? Natuurlijk, wij kennen de uitspraak van onze Heiland: "Wie omziet is niet geschikt voor het Koninkrijk van God". Maar wij kennen toch ook de Psalmen, waarin we lezen dat dichters juist door om te zien weer nieuwe moed vatten. Beide zijn waar. Maar wat een verschil tussen het omzien van de vrouw van Lot en van de psalmdichters! Lot en zijn gezin werd een weg geboden om het oordeel over Sodom en Gomorra te ontgaan. Maar het lijkt er op dat de vrouw van Lot toch nog vast zat aan haar oude leven. Ze wilde dat niet loslaten. Tegen het gebod van de Here keek ze om en werd een zoutpilaar. Ze bleef staan waar ze stond en kon geen stap meer verzetten. Ze kon voor- noch achteruit. Als de psalmdichters omzien, dan bevinden ze zich meestal in een uitzichtloze situatie. Ze zijn stukgelopen op de weerbarstigheid van het leven. Ze worstelen met vragen over het Godsbestuur en over de voorspoed van mensen die met God niet rekenen. Hun leven zit als het ware op slot. Ze kunnen geen stap meer verzetten. En dan lezen wij hoe de dichters omzien naar de grote daden van God in hun eigen leven of in dat van anderen. Zulk omzien gaf hen nieuw perspectief. Een toekomst, die helemaal dicht

zat, brak weer open. Wat een verschil met het omzien van de vrouw van Lot! Haar omzien was een daad van ongehoorzaamheid en liep er op uit dat ze niet meer verder kon. Daarentegen is voor mensen die vol vragen zitten en zelf niet meer verder kunnen het omzien naar God's daden het begin van een nieuwe start.

Prijsgeven

Wat kunnen gesprekken over eenheid voor ons gevoel ook volkomen vastzitten. Zelfs als men het over principiële zaken eens is, dan nog lijkt het soms onmogelijk om een stap verder te komen. Het proces lijkt versteend. Hoe komt dat? Kan het misschien zijn dat we niet verder komen omdat we nog veel te vast zitten in zaken die ons bij de kern van de zaak weghouden? Over de kern van het evangelie is men het eens. Maar dan. Uiterlijkheden, binnenkerkelijke cultuur en gebruiken waaraan wij bijzonder gehecht zijn, en die op zich ook niet verkeerd zijn, kunnen ons er gemakkelijk van weerhouden om te doen waartoe de Schrift ons oproept. Wat zijn we soms vatbaar voor de angst om dingen die ons dierbaar zijn te moeten loslaten. Wat kunnen gevoelens ons parten spelen bij het zoeken naar wegen om samen de Here te zoeken en te dienen. Soms is het angst om iets vertrouwds van vroeger prijs te geven. Maar evenzogoed kan het angst zijn om onze *eigen* idealen over de toekomst van de kerk te moeten prijsgeven. Zowel het omzien naar het oude vertrouwde als de vlucht vooruit naar eigen idealen kunnen een verlamme uitwerking hebben op het zoeken van elkaar. Gesprekken stokken en men komt geen meter verder meer. Dan is het goed om te lezen hoe psalmdichters bemoeidigd werden door te letten op de grote daden van God. Zij zochten niet langer hun vastheid in eigen kracht, maar in de kracht van God. Wie vastheid zoekt in eigen kracht loopt vast. Maar een vastgelopen mens die het van God verwacht, die kan weer verder. Zou dit ook niet gelden voor samensprekingen over eenheid? Zou er voor moeizaam verlopende of vastgelopen samensprekingen geen toekomst zijn als we opnieuw gaan letten op de grote daden van God? Van al die daden is het vooral die ene daad die telt. Dat God zijn Zoon prijs gaf om ons het leven te geven. Dat is pas prijsgeven! Als God zijn Zoon prijsgeeft voor een ieder van ons persoonlijk en voor zijn gemeente als geheel, zal er dan bij ons nog moed overblijven om te zeggen dat *wij* veel moeten prijsgeven als het om eenheid gaat?

Regionale gebedssamenkomst in Assen

Op 11 februari 2006 werd voor de derde keer een regionale gebedssamenkomst gehouden in het noorden van het land. De eerste vond plaats in de stad Groningen in 2003. In 2005 werd de tweede gehouden, eveneens in Groningen. Dit jaar was Assen uitgekozen als plaats van samenkomst. Een bemoedigende avond voor iedereen die aanwezig was. Maar wellicht ook een bemoediging voor iedereen die via deze Doorgeefbrief of op een andere manier over deze regionale gebedsavond iets te horen krijgt. Immers, elke keer als mensen samenkomen om samen te bidden voor eenheid onder christenen is dat een bemoedigende blijk van geloof en verwachting. Het verlangen naar eenheid is niet dood, maar leeft! En wij geloven dat achter dit verlangen het verlangen van onze Hemelse Vader staat. Leren de Bijbels ons niet dat het niet slechts Zijn wens, maar nota bene Zijn *gebed* is dat allen één zijn?

“Hier heb ik twintig jaar naar verlangd”

Op zaterdagavond 11 februari stonden de deuren van de Open Hof Kerk in Assen open om ons binnen te laten. De gehele leiding van de avond was in handen van ds. S. Otten, predikant van de CGK in Assen. In zijn welkomstwoord gaf hij alvast een reactie door van een van de aanwezigen. “Dominee, hier heb ik nu al twintig jaar naar uitgekeken”. Wie hoort in de woorden van dit ‘gewone’ gemeentelid niet de pijn en het verdriet doorklinken om de gebrokenheid van de kerk, de onmacht om wat gebroken is zelf weer heel te maken en het verlangen om met onze gevoelens van schuld en onmacht samen de Here te zoeken?

Na het welkom en samenzang mediteerde ds. P. Groen, een van de predikanten van de GKV te Assen, over enkele verzen uit Johannes 10 en 17. Daarna was veel tijd ingeruimd voor gebed. Dat deel van de samenkomst stond onder leiding van kandidaat H.G. Schaeffer, lid van de NGK Hoogeveen.

Gebedsavond in Open Hof Kerk, Assen

“I have a dream”

In zijn meditatie oven twee bekende gedeelten uit het Johannesevangelie wees ds. Groen er op dat Jezus' bede om eenheid onder zijn volgelingen vooral ook een smeekbede is. Tegen de achtergrond daarvan mag er bij ons geen sprake zijn van berusting als het om de gebrokenheid van de kerk gaat. Ds. Groen waarschuwde tegen het min of meer goed praten van verdeeldheid en gescheidenheid, alsof het zou gaan om een legitieme uiting van veelkleurigheid van de kerk. Evenmin mag het eenmaal per jaar samenkomen voor gebed om eenheid een excuus vormen om weer een jaar lang zonder schroom voort te gaan met gescheiden optrekken. Laten we vooral letten op de opdracht die uit de Schrift naar ons toekomt om in deze wereld Zijn getuigen te zijn.

Onze opdracht is niet om als bolwerk in de samenleving te staan, maar als zoutend zout merkbaar aanwezig te zijn in deze wereld. Ds. Groen wees er op dat het samen gestalte geven aan de opdracht om getuigen te zijn niet hoeft te wachten op de totstandkoming van kerkelijke, institutionele eenheid. Soms gaat het samen dingen doen gemakkelijker dan het samenspreken. Maar het een mag het andere niet uitsluiten. Want zowel bij het samen dingen doen als het samenspreken gaat het er om dat wij horen naar de stem van de ene Herder. Het is Zijn stem waarnaar wij moeten horen en die ons samenbrengt aan de voet van het kruis. Is dat niet de plaats waar iets nieuws kan ontstaan? Als wij daar, aan de voet van het kruis, welkom zijn en mogen delen in de vergeving van al onze zonden, blijft er dan nog een reden over om geen gastvrijheid te betonen aan hen die willen staan op het fundament van Schrift en belijdenis?

Ds. Groen besluit zijn meditatie met een verwijzing naar de bekende woorden van ds. Martin Luther King: “I have a dream”. Zijn Jezus' woorden: “en het zal worden een Herder, een kudde” ook niet als een droom? Christus ziet die ene kudde als het ware al voor zich. De wereldgeschiedenis loopt onherroepelijk uit de op de Jongste Dag, waarin die droom werkelijkheid zal worden. Vandaag klinkt het appèl om te willen preluderen op de eenheid die komt. De afwezigheid van die eenheid op dit moment mag ons wel vervullen met een heilige onrust over de verdeeldheid. Een heilige onrust die ons samenbrengt in gebed van verootmoediging, lofprijzing en dankzegging en voorbede.

Gebeden

Er was nadrukkelijk voor gekozen om de aanwezigen bij de gebeden te betrekken. Van de gelegenheid om gebeds- onderwerpen aan te dragen werd ruimschoots gebruik gemaakt. Uit de zaal werd dankzegging gevraagd voor verschillende zaken, die zowel de kerk als het persoonlijke leven betroffen. We noemen hier enkele onderwerpen.

- Gods belofte dat Hij zijn gemeente in stand zal houden
- Dank voor geloofsverdieping en blijdschap over de diepe ervaring om als wedergeboren mens in deze wereld te mogen staan
- Samensprekingen in Delftzijl, waar voor het eerst kanselruil zal plaatsvinden

”Samenspreken is elkaar in de ogen kijken”.

- Uitbreiding van het aantal contacten tussen kerken op plaatselijk vlak
- Gezamenlijk optrekken bij het voorbereiden en uitvoeren van alphacursussen
- Dankbaarheid voor de gelegenheid om in Nederland in vrijheid ons geloof te belijden en samenkomsten te houden.

De gebeden werden uitgesproken door de voorganger en door gemeenteleden. Dat was ook het geval bij de voorbeden. Voor de voorbede werden de volgende punten genoemd.

- Gebed om genezing voor mensen die nog dagelijks de pijn en het verdriet voelen van kerkscheuringen in het verleden en die maar al te vaak dwars door families, gezinnen en soms ook huwelijken heenlopen
- Opwekking tot Schriftgetrouw christen-zijn, lokaal en landelijk
- Verlossing van eigenwaan en ongegronde overtuiging het beter te weten dan een ander
- Structureel gebed voor vervolgde broeders en zusters, waar ook ter wereld
- Zegen op het gezamenlijk opgezette kinderevangelisatiewerk in Haren
- Een wacht voor onze lippen: bewaring voor een scherpe tong

- Openingen naar andere schriftgetrouwe gemeenten en wijsheid bij het leggen van contacten
- Zegen over de initiatieven in Assen gericht op het bereiken van jongeren (project Pro Life).

De genoemde gebedsonderwerpen gaan over heel praktische zaken waar mensen tegenaan lopen in het gesprek met de ander of bij het samen dingen organiseren en doen. Door al deze dingen samen in gebed voor God te brengen komen mensen dicht bij elkaar te staan. Dat is de onvermijdelijke zegen van het samen bidden. Als mensen vanuit verschillende richtingen met al hun vragen zich op weg begeven naar het kruis komen ze niet alleen dicht bij God, maar ook dicht bij elkaar.

Onze Voorbidder, toen en nu

Aan het einde van zijn toespraak wees ds. Groen er op dat Jezus zijn gebed om eenheid bad in de nacht waarin Hij werd overgeleverd om veroordeeld en gekruisigd te worden. Wetende wat mensen hem die nacht zouden aandoen en dat zelfs zijn meest nabije volgelingen hem een paar uur later zouden verlaten en verraden, bad Hij om eenheid voor zijn gemeente. Wat kan er in een paar uur veel gebeuren. Ook als het om eenheid gaat. Een kerkelijke vergadering duurt gemiddeld een paar uur (soms wat langer). Daarin kan eenheid tot stand komen, maar het kan verloren gaan. Wat is er soms weinig voor nodig om elkaar volledig uit het oog te verliezen. Maar wat is het ook juist dan bemoedigend om te mogen weten dat Christus' kruisdood niet het einde betekende van zijn gebed voor de gemeente. Als opgestane Heer bidt Hij voor ons aan Gods rechterhand. Zoals ds. Groen het zei: *“In zijn onstuitbare gang naar de dag der dagen is Christus ingespannen bezig om zijn kerk te vergaderen, te beschermen en te onderhouden. Het is Zijn werk. In dat werk mogen wij ons plekje hebben. Wat een genade. Laten wij dromen over zijn woorden: Ik zie een kudde, een herder. I have a dream. Niet romantisch daarbij wegdromen, maar daaraan werken zolang het dag is. Laat Zijn gebed om eenheid een gebod voor ons zijn”.*

KvB

Gebod om eenheid, maar met wie?

Regelmatige bereikt ons de vraag of het Gereformeerd Appèl zich met de oproep tot gebed voor eenheid alleen richt op de achterban van GKV, CGK en NGK. Zijn er niet ook andere schriftgetrouwe gemeenten of kerkverbanden waarmee het goed zou zijn om contact te onderhouden? Plaatselijk zijn er al contacten met meer evangelisch georiënteerde gemeenten en met gemeenten met een gereformeerde bondssignatuur. Moeten die contacten ook niet worden meegenomen bij de oproep tot gebed om eenheid? Onlangs werd ons gesuggereerd dat het Gereformeerd Appèl misschien zelf het voortouw zou kunnen nemen voor

het verbreden van de “doelgroep”. Wellicht goed om hierover een paar dingen te zeggen.

Het is inderdaad zo dat het Gereformeerd Appèl zich vanaf de oprichting in 1992 specifiek heeft gericht op de kerken van de kleine oecumene. Daar zat geen exclusiviteitsgedachte achter, maar het waren de GKV, CGK en NGK die op dat moment op verschillende niveaus reeds met elkaar in gesprek waren en waarmee niet alleen kansen voor *geestelijke* eenheid, maar ook voor *kerkelijke* eenheid werden gezien. Het Gereformeerd Appèl wil aan dit proces van samensprekingen dienstbaar zijn door op te roepen tot aanhoudend gebed voor allen die in deze contacten participeren of daarvoor initiatieven nemen. Maar het Gereformeerd Appèl is niet het forum waarin de blauwdrukken voor samenwerking en samensprekingen worden

gemaakt. Dat gebeurt landelijk op synodes en plaatselijk op het niveau van kerkenraden en commissies. Van de resultaten van het werk van synodes, kerkenraden en commissies probeert het Gereformeerd Appèl zo goed mogelijk nota te nemen. Regelmatig treft u in de Doorgeefbrief ook berichten aan die op een of andere manier met samensprekingen verband houden en vragen wij uw gebed daarvoor. In dit verband wijzen wij graag op een besluit van de laatste synode van de CGK over de contacten met de Gereformeerde Bond. Professor Maris maakt daar melding van in een artikelenreeks in De Wekker, het orgaan van de CGK. In het derde en laatste artikel over "Een eeuw Gereformeerde Bond" schrijft hij onder het kopje 'Perspectief' het volgende: *"In de contacten tussen CGK en GB is er de laatste jaren iets gebeurd dat lange tijd niet mogelijk leek. Er is op basis van de geestelijke herkenning in de prediking door de synode uitgesproken, en ook door het hoofdbestuur van de Bond, dat in een plaatselijke situatie waar een gemeente van gereformeerde bondssignatuur kan verklaren in de lijn van de belijdenis ook ernst te maken met de kerkelijke tucht, kanselruil mogelijk zou moeten zijn. Dat was aan CGK-kant een bijzonder besluit. Kanselruil was eerder alleen aan de orde op een weg waarbij gehoopt kon worden op verdere kerkelijke toenadering en uiteindelijke vereniging. Met de Gereformeerde Bond is dat perspectief nooit gezien. De NHK had niet het confessioneel fundament dat verder perspectief mogelijk maakte, en van de PKN geldt dan nog minder. Toch heeft de synode zo besloten. Alle gemeenten hebben de aansporing ontvangen waar mogelijk de contacten ook plaatselijk te leggen en met deze optie bezig te zijn"*.

Wanneer men elkaar in het oog krijgt als mensen die in trouw aan de Schrift elkaar willen zoeken, dan roepen wij graag op tot gebed om Gods zegen daarover. Dat houdt niet op bij de grenzen van de kleine oecumene. Wat zwaarder telt is de trouw aan Zijn Woord. Waar ernst wordt gemaakt die met die trouw, daar mogen vormen van eenheid tegemoet worden gezien.

K. van Breugel

Doorgeefbrief digitaal.....?!

Sinds het bestaan van onze Doorgeefbrief ontvangt u deze per post. Het blad ligt dan bij u thuis. U kunt het rustig lezen en u kunt het blaadje ook aan een ander "doorgeven". Voor de kosten rekenen we op een bijdrage per jaar van minimaal 7,50 euro.

Nu willen we de lezers de volgende mogelijkheid bieden: u kunt de Doorgeefbrief voortaan digitaal toegestuurd krijgen. Dan vervalt daarmee de verzending per briefpost en besparen wij op verzendkosten.

Indien u hier belangstelling voor heeft, dan verzoeken wij u uw e-mail adres aan ons door te geven via ons e-mail

adres: info@gereformeerdappel.nl. Daarbij het verzoek om dit voor 15 juni a.s. te doen indien u het eerstvolgende nummer digitaal wilt ontvangen.

Indien u de Doorgeefbrief gewoon per post wilt blijven ontvangen, dan hoeft u niets te doen.

Ten overvloede: u kunt de Doorgeefbrief nu al, en dat blijft zo, ook lezen op onze website:

www.gereformeerdappel.nl.

Wij hopen u als lezers met deze keuzemogelijkheid van dienst te zijn. Van sommigen bereikte ons al eerder een verzoek hiertoe.

Namens de werkgroep van het Gereformeerd Appèl,
Elsje Kadijk-van Deursen

Landelijke Gebedsdag 2006

Noteert u alvast! Op D.V. zaterdag 2 september 2006 hopen wij in Amersfoort de landelijke gebedsdag voor eenheid te houden. Voorgangers zullen dan zijn professor B. Kamphuis uit Kampen, ds. J. van Mulligen uit Lelystad en ds. C.T. de Groot uit Zeewolde. Voorafgaande aan de gebedsbijeenkomst wordt een sing-in gehouden o.l.v. Peter Sneep. De bijeenkomst wordt gehouden in kerkgebouw De Lichtkring, Laan van Emiclaer, Amersfoort.

Colofon

Het Gereformeerd Appèl is een in 1992 opgerichte gebedsbeweging van leden van de Vrijgemaakt Gereformeerde, Nederlands Gereformeerde en de Christelijke Gereformeerde Kerken. Het Gereformeerd Appèl wil het gebed voor kerkelijke toenadering stimuleren en de onderlinge ontmoeting en geloofsherkenning van gereformeerden bevorderen. De activiteiten worden gecoördineerd door een comité waarin leden van bovengenoemde kerkgemeenschappen zitting hebben. Zo mogelijk wordt driemaal per jaar (in voorjaar, zomer en najaar) een Doorgeefbrief uitgegeven.

Gereformeerd Appèl
Giro 608922
t.a.v. Gereformeerd Appèl
te Houten
Internetadres:
<http://www.gereformeerdappel.nl>
e-mail:
info@gereformeerdappel.nl

Redactie Doorgeefbrief
Bart Starreveld,
Schimmelpennincklaan 13,
3771 JE Barneveld
0342-417691

**Contactadres en
adressenadministratie**
Elsje Kadijk-van Deursen
Amazoneweg 90, 2622 DT Delft
tel. 015-2565015